

Armenian letters

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹՈՒՊՑԿՆՇՈՒՍՎՏՐՑԻՓԻՔՕԳ
 ՅՆՇՈՂՊՁՌՍՎՏՐՑԻՓԻՔՕԳ
 աբգդեզէըթիլ խծկհչղճմյնշոչպղռսվարրցլփէևօֆ

Armenian Ligatures

Այ Էյ Լյ Կյ Հյ Ձյ Ղյ Ճյ Շյ Պյ Զյ Վյ
 դբ դբ դթ դե դլ դև դն դձ դշ դռ դր դց դէ լբ լբ լթ
 լե լլ լև լն լձ լշ լռ լր լց լէ շյ հյ դբ դբ դթ դե դլ դև
 դն դձ դշ դռ դր դց դէ կյ պյ ճն էյ մն մե մի մխ
 մկ շբ շբ շթ շե շլ շև շն շձ շշ շռ շր շց շէ շբ շբ
 շթ շե շլ շև շն շձ շշ շռ շր շց շէ շբ շբ շթ շե
 շլ շև շն շձ շշ շռ շր շց շէ ղն ղբ ղբ ղթ ղե ղլ ղև
 ղն ղձ ղշ ղռ ղր ղց ղէ ղն ղն ղն ղն ղն ղն ղն ղն ղն ղն ղն

Numerals, Punctations, etc.

ՕՊՐՍՐ Մ «»:-ԳՁՀՃ
 0123456789%() [|] ^ { }
 ~-•-—§ © ® ± × ÷ * + , . / : ;
 <=> ≈ ≠ ◁ ▷ ◇

միջնադարի առաջին տարի

Տաղեր

Մեղեդի ծննդյան

Աչքերը ծով ծավալվել են
 Ժիծաղախի ծովի վրա առավորյան՝
 Երկու փայլակնաչև արեգակի նման,
 Ինչպես շողն է իջնում լույս առավորից:
 Երևանի այգեքան նման են ծաղիկներին
 Գեղաշիրակ սարդի րուշակի,
 որի ցողունով դեպի սիրտը ծաղիկ
 կարկաչում է սերը ծաղկուն:

Ողորկ թևերը կարում էր կամարակապ,
 ներդաշնակ, գեղգեղուն, հեշտալի երգով:

Միմյանց էր հյուսում ելևէջները,
 հանդարտիկ շարժվում էր, թիկնեթեկին ճեմում:

Բերանն երկրներին, վարդն էր շրթներից կաթում,
 լեզուն նման էր խաղարանվազ րավորի:

Հայրենով զարդարուն ծամի հյուսվելի
 դեղը կենսաբուս ունի գինու գույն:

Գեղեցիկ վարսերը, գեղեցիկ վարսերը
 եռահյուս բուրբել են այգեքան:

Ծոցն լուսափայլ, կարմիր վարդով լցված,
 դասարաններն՝ ծիրանի անուշակի փնջեր:

Խնկում էր կնդրուկից բուրվառն հրով
 ասրվածային լցված,

խաղարանվազ շայն էր նրանից հնչում:
 Գեղեցիկ, կապույտ, ծիրանի, բեհեզյա

և որդան-կարմիր ոսկեշող գույներով
 փայլուն պարմուճանով զարդարված էր:

Գողթն արծաթափայլ, ոսկեպարուն,
 շափուղա ակներով, ակներով կամար

մանրամասն հորինվածով պճեված էր:
 Երբ նա շարժվում էր մարգարտափայլ գեղով,

որդերից գնային շող էր կաթկաթում:
 Այն թագավորին, այն նորածին փրկչին,

էկե զարդարողին փառվ հավիտյանս. ամեն:

Մեղեդի Աստվածածնի

Հիանալի ու թրթռուն
 Երգ է հյուսվել կույսի մասին,
 որպես մի վեհ խորհուրդ մարդկանց:
 Երբ է նա բողբոջուն,
 սափոր եղեգնյա,
 մարներն ինչպես յուղ դալարուն:
 Երբ հոնվերը կից կամարներ,
 աչքերն վառ են որպես աստղեր
 ու րախ ինչպես արևը բարկ:

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու րիսուհիները և արդաստանի
 պաշտամունքները, խորհրդակցությունները, արշարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը,
 թե՛ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կայրես»:

Եվ այսպես նա շար նեղուհիները լաշեց իր ազգին մի բարի օգնուհիուն գրեցու համար:
 Ամեն բան շնորհող Աստուծու իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բարիքը. Ես իր սուրբ աջով
 հայրաբար ծնեց նոր և սխանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր: Եվ այնպեղ շուրով
 նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սրբաբաներով – կապերով:

Եվ ապա հրաժեշտ րալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ
 Սամոսար լաղալը, ուր մեծապարիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց:

Եվ հենց այնպեղ, նույն լաղալում գրավ հեյլենական դարուհիան մի գրագիր, Հռոմիանոս
 անունով, որի շեռով նշանագրերի բուր զանազանությունները՝ բարակն ու հասար, կարճ ու
 երկայնը, առանչինն ու կրկնակորը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո շեռնարկեց
 թարգմանություն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը
 Հովհանն էր, եկեղեցու գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղատական րնից: Եվ սկսեց
 թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկսվում հենց հանջնարարում է
 ծանոթ լինել իմաստություն, ասելով թե՛ «Ճանաչել զիմաստություն և զխրատ, իմանալ զբանս
 հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի շեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝
 գրագիրներ [պարրաստելով] նույն դարուհիան համար:

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐԻ ՄԱՇՏՈՅԻ», Հարված

13 Գուռ էրկրի աղն էլ. Եթե աղն անհամանայ, ինչու կ'աղանուհի. այլ
 եւս ոչնչի պէտք չէ, միայն թե դուրս գուռի եւ մարդկանցից ողնակոս
 լինի: 14 Գուռ աշխարհի լոյսն էլ. մի լաղալ, որ կենում է սարի վերայ,
 կարող չէ թագչուիլ: 15 Եւ ճրագը չեն վառիլ եւ դնիլ գրուանի րակ,
 այլ ճրագակայի վերայ, եւ նա լոյս կ'րայ ամենին՝ որ րան մեջ են: 16
 Այսպես լուսաւորէ շեր լոյսը մարդկանց առաջին, որ շեր բարի գործերը
 րեսնեն, եւ փառաւորեն շեր Հօրը որ երկնիւմն է:

ԵՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆ. Մարկոս, Գլ. 5, Հարուած

Գլուխ 13

Սերի գովասանքը. նորա գերազանցութիւնը միւս պարգեւներից:

1 Եթե մարդկանց եւ հրեշտակների լեզուներով խօսիմ, բայց սեր չ'ունիմ, ես
 եղայ շայն հանող պղնձ, կամ հնչեցող ծնծղայ: 2 Եւ եթե մարգարէութիւն
 ունենամ, եւ գիրքեան ամեն խորհուրդները եւ ամեն գիրութիւնը. եւ եթե ամեն
 հաւարքն ունենամ, մինչեւ սարերն էլ րեղափոխելու, բայց սեր չ'ունիմ, ոչինչ եմ:
 3 Եւ եթե իմ ամեն արարանքներն աղէտներին ուրեցնեմ եւ իմ մարմինը մարնեմ
 որ այրուի, բայց սեր չ'ունիմ, ես ոչինչ օգուր չեմ ունենալ: 4 Սերը երկայնամիտ
 է՝ լաղար է. սերը չէ նախանշվում, չէ գողտղանում, չէ հարարանում: 5 Չէ
 լրանում, իրը չէ որոնում, չէ գրգռվում, չարը չէ մրածում: 6 Անիրաւութեան
 վերայ չէ ուրախանում, բայց ուրախանում է ճշմարտութեան հետ: 7 Ամեն
 բանի դիմանում է. ամեն բան հաւորում է, ամեն բանի համար յոյս ունի, ամեն
 բանի համբերում է: 8 Սերը երբեք չի վերջանալ. եթե մարգարէութիւններ կան՝
 կ'խափանուին. եթե լեզուներ՝ կ'ուեն. եթե գիրութիւն՝ կ'խափանուին: 9 Որովհետեւ
 փոքր ի շարէ գիրքեմ. եւ փոքր ի շարէ մարգարէանում են: 10 Բայց երբոր
 կարարեալը գայ, այս փոքրի շարէն կ'խափանուին: 11 Երբոր երեկայ օր՝ երեկայի
 պէս էի խօսում, երեկայի պէս էի մրածում, երեկայի պէս էի համարում. բայց
 երբոր մարդ եղայ, այն երեկայութեան բաները խափանեցի:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼ, Ա Թուղթ առ Կորնթայիս, Հարուած